

РЕШЕНИЕ

№ 19872

гр. София, 10.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
публично заседание на 13.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **11951** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.203 и сл. АПК, вр. с чл.284 от ЗИНЗС.

Образувано е по искова молба на Г. С. Х., изтърпяващ наказание“Лишаване от свобода“ в ЗО-К. срещу ГДИН за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 30 000 лева вследствие на лошите условия- липса на достатъчна жилищна площ, наличие на дървеници, хлебарки и гризачи, липса и неосигуряване на питейна вода, годна за пиене, неосигуряване на денонощен достъп до медицински грижи и наличие на лекар, липса на тоалетна при посещение на каре в Затворническото общежитие за периода от 12.06.2024 година до 01.12.2024 година, ведно със законната лихва върху сумата от подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

В исковата молба се твърди, че в периода от 12.06.2024 година до 01.12.2024 година ищецът е изтърпявал наказание „ Лишаване от свобода“ в Затворническо общежитие „К.“, като вследствие на неполагане на медицински грижи за лицето-страдащо от епилепсия, от лошите условия в общежитието- пренаселеност в килиите, от ухапваните от дървеници е развил дерматит ,като имал постоянно ухапване от дървеници, сърбежи, а в килиите е имало хлебарки, гризачи и други вредители, не е имало осигуряване на питейна вода, а водата често е спирала, и е била с лошо качество, негодна за пиене, липсата на санитарен възел извън килиите, наличие на влага, мухъл, течове в килията по време на дъжд, лоши условия за ползването на общите бани и тоалетни в закритата част на денонощието, липса на санитарен възел извън килиите, които ищецът да ползва при престоя си на открито, липса на медицинско лице в затвора през по-голямата част от времето , което да се грижи за лишените от свобода при нужда, липсата

наполагане на адекватни медицински грижи предвид наличието на Епилепсия и Дерматит, и вследствие на това ищецът е преживял стрес, унижение, сърбежи. Иска се да бъде осъден ответникът да заплати посочените суми. Претендират се и направените по делото разноски.

В съдебно заседание, ищецът- Г. С. Х. редовно и своевременно призован не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по иска- Главна дирекция“ Изпълнение на наказанията“ [населено място], редовно и своевременно призован се представлява от юрисконсулт Д.,редовно упълномощена, която оспорва исковата молба по основание и размер по съображения, посочени в писмения отговор. Претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП-прокурор Р. изразява становище за неоснователност и недоказаност на исковата претенция и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложената на лист 95 от делото Справка е видно, че ищецът Г. С. Х. е постъпил в Затвор – гр С. на 11.07.2024 година , като е преведен в Затворническо общежитие „ К.“ на 18.07.2024 година е настанен в 5 група, където е пребивавал и към дата 16.01.2025 година, освободен е на дата 24.01.2025 година и е изтърпявал наказание“Лишаване от свобода“ в размер на 1 година . Територията на 5 група се състои от 8 спални помещения, включващи собствени санитарни възли с размери 1,90 м/4,90м, сградата, в която се намира групата е изцяло санирана, а всяко спално помещение е с различен капацитет и квадратура , като всичките са съобразени с изискването по закона за минимум 4 квадратни метра площ на един лишен от свобода, съгласно чл.43,т.4 от ЗИНЗС, като ищецът е пребивавал в 7-мо спално помещение на групата през целия период на присъдата, а спалното помещение с площ от 31 кв.метра и е с капацитет 7 лишени от свобода, а всички спални помещения в 5 група са в приемлив вид, като периодично се извършват ремонтни дейности за подобряване на битовите условия в група, а при необходимост се извършват допълнителни такива, а притокът на естествена светилна и проветряване не е ограничен, тъй като спалните помещения разполагат с отваряеми прозорци, всеки прозорец е с ПВЦ дограма и с отваряемост 50% съгласно стандартите, което осигурява възможност за нужното проветрение, осветлението в спалното помещение е луминисцентно и се състои от три осветителни тела, а всяко от тях е с по три лампи, санитарният възел е общ с размер от 10 кв. метра, разположен е в източната страна на спалното помещение и е отделен с необходимата врата от обособената стая, като се състои от санитарен бокс , отделен с врата, единична баня с душ и течаща топла вода и тоалетна, разположена в друго непреходно помещение със собствена заключваща се врата, дунапренови матраци, както и всичко необходимо се получават от склада, като преди това са дезинфекцирани и надлежно проверени за годност, а спалните помещения се почистват и хигиенизират от самите лишени от свобода, които са настанени в тях , общите части като коридор на групата се почистват от лишените от свобода, които са назначени със заповед на работа, освен получаваните от администрацията хигиенни материали, лишените от свобода имат възможност да закупят такива, включително и почистващи препарати от магазина на Общежитието, като към дата 16.01.2025 година ищецът е бил настанен с още пет лишени от свобода лица, а в предходен период ищецът е бил с още две лишени от свобода лица, в ЗО“ К.“ има назначен доктор, и лишените от свобода могат да посещават лекарския кабинет , за което е изготвен график и съгласно него настанените в 5 група могат да посещават кабинет, а при тежки заболявания се конвоират в СБАЛЛС или до външно лечебно заведение.

От приложената Медицинска експертиза на лист 97 от делото е видно, че при постъпването си в

ЗО „К.“ ищецът е дал анамнестични данни за наличие на Епилепсия и дископатия и не е представил медицинска документация за заболяванията си при влизането в затвора, приема ежедневно Невротоп и друго лекарство, като по време на престоя си не е получавал епилептични припадъци, не е имал влошено здравословно състояние, което да е налагало извършването на консултативни прегледи или хоспитализации.

По делото е назначена, изслушана и неоспорена от страните съдебно-медицинска експертиза, като в заключението вещото лице е дало отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание експертът заявява, че поддържа заключението си.

Назначена е, изслушана и неоспорена от страните съдебно-техническа експертиза, като в заключението си вещото лице е дало отговор на въпросите, поставени му като задача и разпитан в съдебно заседание, заявява, че поддържа заключението си.

От показанията на свидетеля Ц.-лишен от свобода се установява, че същият познава ищеца от 2023 година, били са заедно в една килия № 7, като в нея има плочки, водата, течаща вода е имало, непрекъснато топлата вода е била на режим, има в килията дървеници, няма тоалетна при престоя на каре на открито, а водата има мирис на сив мухъл.

По делото са приложени всички събрани во хода на процеса доказателства.

С оглед така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената искова молба за процесуално допустима, подадена от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от предявяване. Разгледана по същество, същата се явява частично основателна и доказана. Съображенията за това са следните:

В конкретната хипотеза, тъй като се претендират вреди от бездействие на ГД“ИН“ изразяващи се в неосигуряване на нормални условия за пребиваване в ЗОЗТ-К.“ искът се разглежда по реда на чл.284 и сл. от ЗИНЗС и исковата защита следва да се реализира по реда на Глава 7 от [ЗИНЗС](#). В мотивите към проекта на [Закон за изменение и допълнение на Закона за изпълнение на наказанията](#) и задържането под стража (№ 602-01-55 от 03.10.2016 г., 43-то НС), в които е посочено, че досегашният ред по [чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди](#) за разглеждане на искове на лишени от свобода за вреди, произтичащи от лоши условия на задържане, е обявен за неефективен с Решението "Н. и други срещу България". Констатираните недостатъци на досегашната практика са: липсата на яснота относно това кои точно действия и бездействия на административния орган следва да докаже ищецът, за да бъде успешен искът му (параграф 195); твърде формалистичният подход при прилагане на принципа "affirmanti incumbit probatio" (тежестта на доказване е върху твърдящия), който не взема предвид трудностите, с които лишеният от свобода може да се сблъска при доказване на твърденията си (параграф 196); преценка на условията на задържане в светлината на националните правни норми, които уреждат отделни аспекти на условията на задържане, а не в светлината на кумулативния ефект на тези условия върху задържания с оглед на общата забрана за нечовешко и унизително отношение по чл. 3 от Конвенцията (параграф 197); отказът да се приеме презумпцията, че лошите условия на задържане причиняват неимуществени вреди на задържания, както изисква практиката на ЕСПЧ (параграф 198); прилагане на разпоредбите на погасителната давност по начин, който не отчита продължаващата природа на поставянето в лоши условия (параграф 199).

Именно с приетите промени се цели преодоляване на тези недостатъци чрез въвеждането на специфично съдебно средство за лишени от свобода и задържани под стража за компенсиране на вреди в резултат на нарушение на забраната за изтезание, нечовешко или унизително отношение от страна на специализираните органи по изпълнение на наказанията, регламентирана изрично в новата редакция на [чл. 3 от ЗИНЗС](#). Тази забрана произтича пряко и от чл. 3 от ЕКЗПОСЧ, която

по силата на [чл. 5, ал. 4 от Конституцията](#) е част от вътрешното право и има предимство пред националното законодателство.

Разгледани на тази плоскост, предпоставките на специфичния иск за вреди по реда на [чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС](#) са - акт, действие и/или бездействие на специализираните органи по изпълнение на наказанията, с което се нарушава чл. 3 от ЗИНЗС, настъпила, в резултат на нарушението неимуществена вреда в правната сфера на ищеца, която се предполага до доказване на противното по силата на въведената с разпоредбата на [чл. 284, ал. 5 от ЗИНЗС](#), оборима презумпция, че неимуществените вреди се предполагат до доказване на противното.

Искът е осъдителен и с него се цели овъзмездяване на лишения от свобода вследствие на претърпени от него неимуществени вреди в резултат на нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС и отговорността на държавата се ангажира при доказано подлагане на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение /чл. 3, ал. 1/, както при поставянето на лицата в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието "лишаване от свобода" или "задържането под стража" изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност /чл. 3, ал. 2 от ЗИНЗС/. По силата на [чл. 285, ал. 1 от ЗИНЗС](#), искът по [чл. 284, ал. 1](#) се разглежда по реда на Глава Е. от Административнопроцесуалния кодекс, а ал. 2 на текста сочи като ответници органите по чл. 284, ал. 1, от чиито актове, действия или бездействия са причинени вредите. В Определение № 189 от 8.01.2018 г. на ВАС по адм. д. № 10037/2017 г., III о., докладчик председателят В. П. е посочено, че органите по [чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС](#) са "специализираните органи по изпълнение на наказанията", но нито ЗИНЗС, нито друг закон, нито от мотивите към Законопроекта за приемане на [ЗИД на ЗИНЗС](#) (ДВ, бр. 13/2017 г.), когато е въведено понятието, се дава определение кои са "специализираните" органи по изпълнение на наказанията и каква е отликата в техните правомощия спрямо общите "органи по изпълнение на наказанията". [ЗИНЗС](#) определя единствено кои са органите по изпълнение на наказанията, каквито без претенция за изчерпателност са министърът на правосъдието ([чл. 10](#)), главният директор на ГДИН ([чл. 13, ал. 2](#)), началникът на затвор ([чл. 15](#)), началникът на Областна служба "Изпълнение на наказанията" ([чл. 16а](#)) и началниците на пробационните служби и арести ([чл. 16](#)). Изпълнението на наказанията освен от установените органи се осъществява пряко и от служители в ГДИН и в териториалните й служби. Техните функции и статут е уреден в [глава IV от ЗИНЗС](#). Като се отчете, че забраната по [чл. 3 от ЗИНЗС](#) е обща и спазването ѝ е пряко задължение, както за административните органи по изпълнение на наказанията, така и за длъжностите лице (служителите) към местата за лишаване от свобода, то съдът е приел, че под понятието "специализирани органи" от [част VII на ЗИНЗС](#) следва да се разбира всеки административен орган или длъжностно лице, чийто правомощия, служебни или трудови задължения са свързани пряко с изпълнението на наказанията и постигането на неговите цели, описани в [чл. 2 от ЗИНЗС](#). При така направеното тълкуване на понятието "специализирани органи" следва да се разтълкува и приложението на [чл. 285, ал. 2 от ЗИНЗС](#), според който "искът (по [чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС](#)) се предявява срещу органите по [чл. 284, ал. 1](#), от чиито актове, действия или бездействия са причинени вредите". Буквалното тълкуване на нормата води до извод, че надлежен ответник по иска е конкретният административен орган или длъжностно лице, посочено в иска като причинител на вредите. Това разбиране, изведено при прочита на [чл. 285, ал. 2 от ЗИНЗС](#), ВАС е определил като неудачно и неефективно законодателно решение, спрямо критериите на [чл.](#)

[13 от Конвенцията](#), което само по себе си е насочено именно към създаването на ефективен компенсаторен механизъм спрямо нарушенията по [чл. 3 от Конвенцията](#). Относно неефективността на нормата е достатъчно да се отбележи, че потенциалното осъждане на административен орган или длъжностно лице, би довело до абсолютно сигурна невъзможност за реалното овъзмездяване на причинените вреди на ищците с оглед понасянето на отговорността от физическите лица, изпълняващи съответната длъжност. От друга страна, е налице липса на ясна нормативна уредба за евентуалното пренасяне на отговорността за изплащане на обезщетенията от ответника по иска към Държавата като общо обективно отговорна за причинените вреди, съгласно [чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС](#), което пренасяне да гарантира лесен и бърз достъп на ищеца до привеждането на съдебното решение в изпълнение. Нормата на [чл. 285, ал. 2 от ЗИНЗС](#), макар и въведена през 2017 г., е аналогична като ползвана законодателна техника спрямо нормата на [чл. 7 от ЗОДОВ](#) (ред. ДВ, бр. 60/1988 г.). От приемането на [чл. 7](#) през 1988 г. до сега, нормата предвижда, че "искът за обезщетение се предявява срещу органите по [чл. 1](#) и [2](#), от чиито незаконни актове, действия или бездействия са причинени вредите. По въпроса за пасивната процесуална легитимация по искове за обезщетение за вреди по [чл. 1](#) и [чл. 2 от ЗОДОВ](#) е налице значителна и последователна съдебна практика през последните години, като е достатъчно да се посочи, че с точка 6 от [Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004 г.](#), ОСГК, бе решено, че "Отговорността на държавния орган е специфично проявление на принципа за отговорност на работодателя по [чл. 49 ЗЗД](#) в областта на [ЗОДВПГ](#) (сега ЗОДОВ) и тази отговорност е също гаранционно обезпечителна. По исковете за обезщетяване на вреди, причинени на граждани, пасивно легитимиран е държавният орган, с който длъжностното лице, причинител на вредата, е в трудови или служебни правоотношения. Отговорността на държавния орган се обосновава с качеството му на възложител на работата, която се извършва в негов интерес, и с правото му на подбор на съответните длъжностни лица за изпълнение на определени трудови или служебни функции. "С други думи, правилото на [чл. 285, ал. 2 от ЗИНЗС](#) за определяне на ответник по иска по [чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС](#), следва да се тълкува, че искът се предявява срещу юридическото лице, с което длъжностното лице, причинител на вредата е в трудови или служебни правоотношения, от чиито актове, действия или бездействия са причинени вредите или чиято дейност се възлага или обезпечава от името и за сметка на юридическото лице и така тълкуван [чл. 285, ал. 2 от ЗИНЗС](#), макар като по нов и специален закон спрямо общите процесуални правила, уредени в [глава XI на АПК](#) "Производства за обезщетения", напълно съвпада със смисъла на [чл. 205 от АПК](#), според който искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Последните според правилото на [чл. 205 АПК](#) са юридическите лица, представлявани от органа (в случая от специализираните органи по изпълнение на наказанията), от чиито незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите..

В настоящия случай на първо място, искът е насочен срещу надлежен ответник- Главна Дирекция "Изпълнение на наказанията", която е юридическо лице и надлежен пасивно легитимиран ответник по иска. Това е така, защото съгласно чл.12 от ЗИНЗС, прякото ръководство и контролът върху дейността на местата за лишаване от свобода и пробационните служби се осъществяват от Главна дирекция "Изпълнение на наказанията". Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" е юридическо лице към министъра на правосъдието със седалище С. и е на бюджетна издръжка. Затворите, поправителните домове и областните служби "Изпълнение на наказанията" са териториални служби на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията"/ чл.12, ал.23 от ЗИНЗС. По силата на чл.16 от ЗИНЗС, Областните служби "Изпълнение на наказанията" обединяват, ръководят и контролират дейността на пробационните служби и арестите.

Нещо повече дори, съгласно чл.8 от ППЗИНС прякото ръководство и контролът върху дейността на местата за лишаване от свобода и пробационните служби се осъществяват от Главна дирекция "Изпълнение на наказанията", а съгласно чл.7, ал.1 ,б. „а“ от ППЗИНЗС, Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" осъществява методическо ръководство и контрол по изпълнението на наказанията, наложени с влезли в сила съдебни актове, спазването на правата и задълженията на лишените от свобода; взаимодействието с органите на съдебната власт за привеждане в изпълнение на мярката за неотклонение задържане под стража, законосъобразността при прилагане на дисциплинарни мерки спрямо лишените от свобода, разпределението на времето на лишените от свобода, състоянието на жилищно-битовата база; настаняването и разпределението на новопостъпилите, работата на комисиите по [чл. 73 ЗИНЗС](#); освобождаването от местата за лишаване от свобода.

В конкретната хипотеза, от доказателствата по делото е видно, че ищецът е постъпил в Затвор- [населено място] на дата 11.07.2024 година и е преведен в ЗОЗТ "К." на дата 18.07.2024 година за изтърпяване на наказание "Лишаване от свобода" в размер на 1 година за престъпление по чл.196, ал.1, т.1 от НК, като от 18.07.2024 година е разпределен на територията на 5 група, 7 спално помещение, където е пребивавал и към дата 16.01.2024 година и е освободен на 24.01.2025 година, при което недоказано е твърдението на ищеца, че същият е настанен в ЗОЗТ "К." на дата 12.06.2024 година и това е началният период на претендиране на вредите, защото доказателства, че на тази дата ищецът е бил настанен в ЗОЗТ "К." липсват, което води до недоказаност на началния период на иска за претърпени неимуществени вреди вследствие на лошите условия в ЗОЗТ "К.".

Не се доказва, че в периода на настаняването на ищеца в ЗОЗТ "К." да е бил в килия, която е била пренаселена-7 спално помещение да е бил настанен в килия с размер под 4 кв. метра на всеки лишен от свобода, нито, че в килията е имало влага и мухъл, което да е довело до преживяване на неприятни усещания и унижение от страна на ищеца и че същият е страдал от кожни обриви и е развил заболяването Дерматит, причинено от ухапвания на дървеници, гризачи, хлебарки каквито имало в килията, не се представиха доказателства, че в килията, в която е бил настанен ищецът да не е имало санитарен възел и постоянно течаща студена вода, достъп до дневна светлина и е имало гризачи и хлебарки, защото от доказателствата по делото- Медицинска справка е видно, че ищецът поради краткия си престой не е имал медицински картон, а при постъпването в Затвора е посочил, че страда от Епилепсия и Дископатия, това е заявил като заболявания, а по време на престоя си в ЗОЗТ "К." не е имал влошаване на здравословното състояние, налагащо провеждане на допълнителни консултации със специалисти и по повод Епилепсията е получавал редовна терапия. Наред с това, от заключението на вещото лице, изготвило съдебно- медицинската експертиза, неоспорена от страните, което настоящият съдебен състав намира за обективно и компетентно изготвено е видно, че ищецът страда от заболяване Епилепсия, което е състояние на епизодично повтарящи се трайни синдроми от неврологично, психично и енцефалограмно естество, като най- важни са гърчовите припадъци, съчетани или не със загуба на съзнанието и пароксизмална промяна в ритъма на биолетричната активност при ЕЕГ изследване. Епилепсията е синдром, който може да се наблюдава при най- различни болестни процеси на нервната система като възпалителни, травматични, от туморно естество и други, като при една част от пациентите при Епилепсия има значение наследственият фактор, Епилепсията подлежи на лечение с антиконвулсивни медикаменти и ищецът е лекуван с Невротоп и е приемал и лекарството Ситинин/ Кветуапин/ 200мг за безсъние, което е с антипсихотично действие, като по делото липсват доказателства за полагани специални медицински грижи, като лошите битовите условия биха могли да влошат здравословното състояние на ищеца. По делото липсват доказателства ищецът да е поискал и да е потърсил медицинска грижа и такава да му е отказана, още повече, че по време на престоя в ЗО "К." ищецът не е посещавал лекарския

кабинет, не се е оплаквала от влошено здравословно състояние, което да обуслови консултация със специалисти.

Наред с това, от заключението на вещото лице,изготвило съдебно- техническата експертиза, неоспорено от страните, което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено е видно, че за периода от 18.07.2024 година до 01.12.2024 година ищецът е бил настанен в спално помещение 7 в Пета група на ЗО"К." като разполагаемата площ на лишения от свобода при условие ,че в помещение № 7 на Пета група са били настанени 7 души,след приспадане на мебелите е 4 кв.метра, в спалното помещение, в което е бил настанен ищецът няма мухъл и следи от влага, настилката в спалното помещение е гладка циментова замазка,банята и тоалетната е гранитогресни плочки, пространствата за престой на открито не са оборудвани със санитарен възел, дневната светлина в спално помещение 7 на Пета група е достатъчна за нормално битуване и четене, в която е да е част на стаята ,в това число и в мрачни дни.

От доказателствата по делото е установено, че има топла вода и съгласно чл.176 от ППЗИНЗС спалните помещения се почистват от настанените в тях лица лишени от свобода и те самите поддържат хигиенното им състояние. К. на 5-та група се почиства от лишени от свобода, назначени със заповед за работа, а хигиенни материали на лишените от свобода се предоставят от администрацията по списък, като при необходимост могат да си закупят от магазина на Общежитието. Освен това съгласно Протокол №1240773-3/27.03.2024 година от изпитване на проба питейна вода от Затворническо общежитие от закрит тип „К." - изследване, извършено от Лабораторен изпитвателен комплекс на Столична РЗИ, химичните, микробиологичните и органолептичните показатели са в съответствие с Наредба №9/2001 година за качеството на водата, предназначена за питейно-битови цели, като няма санитарен възел извън килиите, който лишените от свобода да ползват по време на престоя на открито. Карето за престой на открито е в непосредствена близост до спалното помещение.

В съответствие с чл. 40,ал.1 от ЗИНЗС наказанието лишаване от свобода се изпълнява чрез настаняване на осъдените в определени места за лишаване от свобода и подлагането им на поправително въздействие, а последното се осъществява чрез осигуряване на условия за поддържане на физическото и психическото здраве и за уважаване на човешкото достойнство на осъдените, реализиране на включените в съдържанието на наказанието ограничения, ограничаване на отрицателните последици от действието на присъдата и вредното влияние на средата на осъдените,осигуряване на условия за упражняване правата на осъдените, организиране на трудови, възпитателни, образователни, спортни и други дейности.От своя страна,места за изпълнение на наказанието лишаване от свобода са затворите. В затворите, поправителните домове и затворническите общежития се настаняват осъдени на лишаване от свобода с влязла в сила присъда, включително и доведените в изпълнение на разпореждане на прокурор по [чл. 340, ал. 5](#) и [чл. 354, ал. 7 от Наказателно-процесуалния кодекс](#). В съответствие с нормата на чл.43,ал.2 от ЗИНЗС, всяко място за лишаване от свобода трябва да разполага с необходимите жилищни, битови и други помещения за осъществяване на поправително въздействие, а арестите - за поддържане на физическото и психическото здраве и уважаване човешкото достойнство на задържаните лица. Минималната жилищна площ в спалното помещение за всеки лишен от свобода не може да е по-малка от 4 кв. м.Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" поддържа актуална база данни за капацитета на местата за лишаване от свобода, а количеството дневна светлина, степента на изкуственото осветление, отопление и проветряване, достъпът до санитарни възли и течаща вода, както и минимумът обзавеждане на спалните помещения се определят с Правилника за прилагане на закона. В чл. 246,ал.1 от ЗИНЗС,при разпределението обвиняемите и подсъдимите се настаняват отделно-мъжете от жените, непълнолетните от пълнолетните, лицата, които не са български граждани, от останалите. Обвиняемите и подсъдимите по едно и също дело не подлежат на задължително изолирано настаняване, освен ако има изрично мотивирано разпореждане на съответния прокурор или съд. В затворите обвиняемите и подсъдимите се настаняват в спални помещения

отделно от осъдените, обвиняемите и подсъдимите могат да бъдат премествани от един затвор в друг и от един арест в друг извън случаите по **чл. 241, ал. 4** само по разпореждане на наблюдаващия прокурор или по разпореждане на съответния съд само за извършването на действия по разследване и други процесуални действия. В чл.21 от ППЗИНЗС (Доп. - ДВ, бр. 14 от 2017 г.) е посочено, че спалните помещения се обзавеждат с отделни легла за настанените лица, снабдени със спални принадлежности, шкафчета за лични вещи, маса, столове, осветителни и отоплителни тела, като се осигуряват условия за пряк достъп на дневна светлина и възможност за проветряване, а лишените от свобода са длъжни да спазват реда и хигиената в спалните помещения. За всяко спално помещение съответният инспектор по социални дейности и възпитателна работа определя отговорник, който изготвя месечен график за дежурства и следи за поддържането на реда и хигиената, съгласно алинея четвърта на същия текст-) (Нова - ДВ, бр. 14 от 2017 г.), във всяка затворническа група се обособяват спални помещения за настаняване на непушачи. От своя страна, в чл.25 от ППЗИНЗС е посочено, че основанията за настаняване в местата за лишаване от свобода са- приведени в изпълнение по съответния ред съдебни актове с наложено наказание лишаване от свобода или за вземане на мярка за неотклонение задържане под стража по реда на [Наказателно-процесуалния кодекс](#). Същите се съпровождат с информация за датата и обстоятелствата при задържането на лицето, както и със справка за съдимост. . Съгласно нормата на чл.42, ал.2 от ЗИНЗС, арестите са места за лишаване от свобода за настаняване на лица, задържани по реда на [Наказателно-процесуалния кодекс](#), като лицата по ал. 2 могат да се настаняват в затворите, поправителните домове и затворническите общежития от закрит тип по реда, предвиден в този закон. В съответствие с нормата на чл.43, ал.2 от ЗИНЗС, всяко място за лишаване от свобода трябва да разполага с необходимите жилищни, битови и други помещения за осъществяване на поправително въздействие, а арестите - за поддържане на физическото и психическото здраве и уважаване човешкото достойнство на задържаните лица. Минималната жилищна площ в спалното помещение за всеки лишен от свобода не може да е по-малка от 4 кв. м. Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" поддържа актуална база данни за капацитета на местата за лишаване от свобода, а количеството дневна светлина, степента на изкуственото осветление, отопление и проветряване, достъпът до санитарни възли и течаща вода, както и минимумът обзавеждане на спалните помещения се определят с Правилника за прилагане на закона. Правата на осъдените са визирани в нормата на чл. 86 от ЗИНЗС- престой на открито не по-малко от един час на ден, свиждания не по-малко от два пъти месечно, кореспонденция, парични суми за задоволяване на лични нужди, телефонна връзка по ред и начин, определени от Главния директор на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията". Съгласно чл.20 от ППЗИНЗС, за всеки затвор се определя максималният брой лишени от свобода, които могат да бъдат настанени, съгласно разполагаемата жилищна площ, а в спалните помещения се осигурява пряк достъп на дневна светлина и възможност за естествено проветряване. Количеството дневна светлина, степента на изкуственото осветление, отопление и проветряване се определят в зависимост от изискванията на съответните стандарти за обществени сгради. На лишените от свобода се осигурява постоянен достъп до санитарен възел и течаща вода. В заведенията от закрит тип и арестите в затворите ползването на санитарен възел и течаща вода се осъществява в спалните помещения.

В чл.21 от ППЗИНЗС (Доп. - ДВ, бр. 14 от 2017 г.), е посочено, че спалните помещения се обзавеждат с отделни легла за настанените лица, снабдени със спални принадлежности, шкафчета за лични вещи, маса, столове, осветителни и отоплителни тела, като се осигуряват условия за пряк достъп на дневна светлина и възможност за проветряване, а лишените от свобода са длъжни да спазват реда и хигиената в спалните помещения. За всяко спално помещение съответният инспектор по социални дейности и възпитателна работа определя отговорник, който изготвя месечен график за дежурства и следи за поддържането на реда и хигиената, съгласно алинея четвърта на същия текст-) (Нова - ДВ, бр. 14 от 2017 г.), във всяка затворническа група се обособяват спални помещения за настаняване на непушачи. В алинея

шеста,(Нова - ДВ, бр. 14 от 2017 г.) е предоставено право на лишените от свобода се създават условия за къпане не по-малко от два пъти седмично и за изпиране на дрехите, спалното и личното бельо.От своя страна, в чл. 25 от ППЗИНЗС е посочено, че основанията за настаняване в местата за лишаване от свобода са- приведени в изпълнение по съответния ред съдебни актове с наложено наказание лишаване от свобода или за вземане на мярка за неотклонение задържане под стража по реда на [Наказателно-процесуалния кодекс](#). Същите се съпровождат с информация за датата и обстоятелствата при задържането на лицето, както и със справка за съдимост. В съответствие с алинея втора, (Доп. - ДВ, бр. 14 от 2017 г.),престоят на открито се провежда под надзора на служители от надзорно-охранителния състав на специално определени места в затвора, поправителния дом или затворническото общежитие, като по възможност същите предлагат защита при лошо време.По време на престоя на открито администрацията на затвора осигурява подходящи условия - съоръжения, екипировка и организирани дейности, насърчаващи поддържането на добро физическо здраве. На лишените от свобода по време на престой на открито се разрешава да се обединяват за участието им във физически упражнения или спортни игри.

В нормата на [чл. 3 от ЗИНЗС](#) е регламентирано, че осъдените не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко или нечовешко отнасяне, като в ал. 2 в три точки са посочени съставите на изтезания, жестоко или нечовешко отношение. Тази забрана е във връзка със забраната за мъчение или нечовешко отнасяне, установена в [чл. 29, ал. 1 от Конституцията](#), както и със забраната за изтезания, установена в чл. 3 от Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ). Следва да бъде посочено, че нееднократно ЕСПЧ е посочвал в решенията си, че в общия случай присъдите и тяхното изпълнение не попадат в хипотезите на чл. 3 от Конвенцията, стига неудобствата и страданията, с които те обикновено са съпроводени да не надминават необходимото за изпълнението им. В решенията си ЕСПЧ подчертава, че приложението на чл. 3 от Конвенцията изисква засягането да води до унижение, което надминава това, което обикновено съпътства наказанието лишаване от свобода. (т. 111 от решението по делото Н. срещу България; т. 134 от Решение по делото М. срещу България; т. 45 от Решението по делото Т. Т. срещу България).

В конкретния случай, от събраните по делото доказателства-писмени, така и от заключението на вещото лице, изготвило съдебно- техническата експертиза/ неоспорена от страните, което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено/, не може да се установи, че условията в Затворническо общежитие „ К.“ са неблагоприятни и че освен пряко водещи до унижително и недостойно отношение към него, са довели и до заплахата за неговото здраве поради липса на осъществени елементарни хигиенни стандарти, нито се доказва, че тези условия са в разрез с всякакви нормални етични стандарти и човешко отнасяне. Не се доказва незаконосъобразно бездействие от страна на служителите на ответника. Вярно е,че органите, на които е възложено да осъществяват ръководство и контрол върху дейността по изтърпяване на наложено с присъда наказание или при изпълнение на мярка за неотклонение - задържане под стража са длъжни да осигуряват на осъдените лица и на задържаните под стража такива условия, които да не създават предпоставки за увреждане на физическото и психическото им здраве, нито на човешкото им достойнство, но не се доказва нарушение на разпоредбите на чл. 3 от Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи и [чл. 29, ал. 1 от Конституцията на Република България](#), според която никой не може да бъде подлаган на мъчение, на жестоко, нечовечно или унижаващо отношение. Конвенцията е ратифицирана от Република България и на основание [чл. 5, ал. 4 от Конституцията](#) има пряко действие и съставлява част от вътрешното право. Спазването на принципите на [чл. 3 КЗПЧОС](#) в исковия период представлява задължение,пряко произтичащо от закон.

Наред с това, недоказано е твърдението на ищеца, че вследствие на лошите условия е получил Дерматит и не му оказвана адекватна медицинска помощ, защото от доказателствата по делото не може да се установи, че той е страдал от заболяване Дерматит, още по- малко да го е получил в ЗО“ К.“ по време на престоя му, не е имал оплаквания и не се е налагала консултация

със специалисти за заболяването Епилепсия редовно е получавал необходимото лекарство за това заболяване- Невротоп, липсват доказателства, че водата е негодна за пиене, както и доказателства, сочещи, че ищецът вследствие на бездействието на затворническата администрация е получил обриви и Дерматит. Напротив- той не е посещавал лекарския кабинет с каквито да било оплаквания в тази насока. Това са общи твърдения на всички лишени от свобода, продиктувано само и единствено от желанието за получаване на обезщетение. Липсват доказателства вследствие на вредителите той да е получил обриви и да е развил Дерматит и да е потърсил медицинска помощ, но такава да му е отказана. Следва да бъде посочено, че ГД"ИН" не оказва медицинска помощ, като медицинското обслужване на лишените от свобода е регламентирано в Наредба № 2/22.03.2010 година, с която, се уреждат условията и редът за медицинското обслужване на лишените от свобода в затворите, поправителните домове и арестите. Медицинското обслужване на лишените от свобода се осъществява в медицински центрове и в специализирани болници, разкрити в местата за лишаване от свобода, по реда на чл. 5, ал. 1 от Закона за лечебните заведения. При необходимост медицинското обслужване на лишените от свобода може да се осъществи и в други лечебни заведения.

Лечебните заведения в местата за лишаване от свобода са част от националната система за здравеопазване и извършват дейността си в съответствие с Правилника за устройството и дейността на лечебните заведения към Министерството на правосъдието По силата на чл.4 от Наредбата, методическото ръководство и контрол на медицинската дейност на лечебните заведения, създадени към Министерството на правосъдието, се осъществява от министъра на здравеопазването. По аргумент от нормата на чл.5,ал.1 от Наредбата при осъществяване на медицинското обслужване в местата за лишаване от свобода се спазват правата на пациента и Кодексът на професионалната етика. Качеството на медицинската помощ, оказвана в лечебните заведения в местата за лишаване от свобода, съответства на медицинските стандарти и на правилата за добра медицинска практика, утвърдени от министъра на здравеопазването. Предписанията на медицинските специалисти имат задължителен характер за началниците на затворите, поправителните домове и арестите. Медицинското решение се взема единствено в интерес на здравето на лишения от свобода. Всеки служител, който при изпълнение на служебните си задължения има непосредствен контакт с лишените от свобода, е отговорен за тяхното здраве. По силата на **чл.21 от Наредбата** медицинската помощ в затворническите общежития и работните обекти извън района на затвора се осъществява, както следва: в затворническите общежития, които не разполагат с медицински специалист на щат, се осигуряват посещения от медицински специалист на медицинския център на затвора по график, утвърден от началника на затвора, на всички работни обекти извън района на затвора се осигурява чанта със средства за оказване на първа помощ, спешна медицинска помощ на лишени от свобода на външни обекти се оказва в най-близкото лечебно заведение / като в случая е осигурен лекар от Б., който е бил на разположение/

В чл.2,ал.1 от Правилника за устройството и дейността на лечебните заведения към МП е посочено, че лечебните заведения към Министерството на правосъдието са специализирани болници за активно лечение на лишените от свобода, лечебни заведения за извънболнична помощ - медицински центрове. Дейността на лечебните заведения по ал. 1 се координира и контролира от министъра на правосъдието чрез Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" (ГДИН).Министърът на здравеопазването осъществява методическо ръководство и съдейства за осигуряването на медицинска и стоматологична помощ на лишените от свобода. Материално-битовото осигуряване, оборудването с медицинска техника, снабдяването с лекарства, провеждането на режимноохранителна и възпитателна дейност в лечебните заведения към Министерството на правосъдието се организират от ГДИН и от началника на съответния затвор или поправителен дом. Финансирането на лечебните заведения към Министерството на правосъдието се осъществява от ГДИН като второстепенен разпоредител с бюджетни кредити към министъра на правосъдието. Управлението на лечебните заведения към Министерството на правосъдието се осъществява от директор, който организира и ръководи дейността на лечебното

заведение, организира взаимодействието с други лечебни заведения и с местата за лишаване от свобода, отговаря за подбора, подготовката, повишаването на квалификацията и ефективното използване на човешките ресурси, отговаря за управлението на предоставените на лечебното заведение материално-технически средства, изпълнява и други правомощия, възложени му от министъра на правосъдието и от главния директор на ГДИН. Директорът дава становища и изготвя медицински справки за здравословното състояние на лишените от свобода по искане на органите на прокуратурата, съда или на други държавни органи. Директорът на медицински център има право на неограничен достъп до наказателните килии и другите места за изолирано настаняване на лишените от свобода.

Следва да бъде посочено, че ответникът по иска не отговаря за качеството и адекватността на оказаната медицинска помощ. Липсват и не се представиха доказателства ищецът да е поискал оказване на медицинска помощ и такава да е отказана от страна на служителите от затворническото общежитие. Желанието на ищеца да му бъде осигурена при нужда медицинска помощ през цялото денонощие е извън нормите на закона, още повече, че личните лекари не са на разположение 24 часа в денонощието, за да бъде осигурен непрекъснат достъп до медицинско лице, още повече наведеното твърдение е само и единствено при нужда/ както твърди сам ищецът, но липсват доказателства той да е имал нужда в периода на престоя си и да не е оказана медицинска помощ. По никакъв начин не се доказва незаконосъобразно бездействие на служители на затворническата администрация, нито пък има доказани откази на служители на затворническото общежитие да изпратят ищеца при поискване за консултация с лекар и ищецът по никакъв начин не е бил поставен в по-неблагоприятно отношение от останалите лишени от свобода. Наред с това, медицинската дейност в местата за лишаване от свобода по същество не представлява административна дейност, за да бъде ангажирана отговорността на ГД"ИН".

Липсват доказателства ищецът да е отправял каквито и да е молби, искания или под каквато и да е форма да е отправял оплаквания за наличие на вредители в килията, в която е бил настанен и да му е отказана дезинфекция или пък каквото и да е третиране за вредители и вследствие на това той да получил сърбежи и обриви и да е развил заболяването Дерматит.

Обстоятелството, че на територията на Затворническо общежитие "К." е имало режим на топлата вода, не може да доведе до извод, че ищецът е бил поставен в по-неблагоприятно положение в сравнение с останалите лишени от свобода, още повече, че въпреки режима на ищеца е осигуряван достъп до топла вода,

Недоказано е твърдението на ищеца, че в килията е имало влага и мухъл, защото както от приложените по делото писмени доказателства, така и от заключението на вещото лице изготвило съдебно-техническата експертиза експертиза е видно, че в килията, в която е бил настанен ищецът няма мухъл и влага. Неоснователно и недоказано е твърдението на оспорващия, че водата в затворническото общежитие е била негодна за пиене, защото от Протокол от изпитване №1240773—3/27.03.2024г. от СТОЛИЧНА РЕГИОНАЛНА ЗДРАВНА ИНСПЕКЦИЯ (СРЗИ) - Лабораторен изпитвателен комплекс (Сертификат за акредитация, рег. №249 ЛИ/18.08.2022г., валиден до 18.08.2026г., изд. от ИАБСА, съгл. изискванията на стандарт БДС EN ISO/IEC 17025:2018) на проба питейна вода от Затворническо общежитие от закрит тип „К.". Резултати от изпитването: показателите от изпитването на химичния състав(метали, вкл. тежки метали); електропроводимост; микробиологично замърсяване (ешерихия коли, колиформи, чревни ентерококи - не се установява); вкус -приемлив за потребителя; мирис - приемлив за потребителя; мътност —приемлива за потребителя; цвят - приемлив за потребителя. В заключение: Стойност и допуск на показателя, съгласно: Наредба №9/2001г. за качеството на водата, предназначена за питейно-битови цели(Обн. ДВ. бр.30/28.03.2001г.). Нещо повече дори това е само и единствено негово твърдение/ на ищеца/, неподкрепено с доказателства.

Недоказано е и твърдението на ищеца, че е бил лишен от възможността да ползва санитарен възел по време на престоя на открито, защото на първо място липсват доказателства по време на престоя на открито ищецът да е поискал да му бъде осигурен достъп до санитарен възел и такъв достъп да му е отказан. На второ място няма и изискване в закона на местата на открито

да има изграден санитарен възел, който да се ползва от лишените от свобода по време на престоя им на открито. Вярно е, че от доказателствата по делото е видно, че на местата, където се провежда престоят на открито няма изграден санитарен възел, но такова задължение в ЗИНЗС няма, а напротив- има изискване за наличие на такъв във всяка килия/ и в килията, в която е бил настанен ищецът е имало такъв.

Обстоятелството, че по график е осигурявано медицинско лице в Затворническото общежитие по никакъв начин не може да доведе до извод, че ищецът е претърпял каквито и да било неимуществени вреди вследствие на неосигурена непрекъснато и денонощно наличие на медицинска помощ, защото липсват доказателства ищецът да е имал непрекъснато ежедневна нужда от медицинска помощ и такава да му е отказана или пък това да е довело до влошаване на неговото здравословно състояние.

Що се касае до твърдението, че в килиите е имало дървеници вследствие на които ищецът е претърпял неимуществени вреди, унижение и безпокойство, ухапванията от дървеници са ежедневни, то настоящият съдебен състав намира, че това твърдение е доказано. На първо място, ответникът по иска не ангажира доказателства да е предприел необходимите действия за обезпаразитяване на помещението/ спално/ на ищеца от дървеници. На второ място дори да бе представил такива доказателства, то борбата с дървениците не е ефикасна, за което България е осъдена от ЕСПЧ. На следващо място наличието на дървеници се доказва и от показанията на свидетеля Ц., който твърди, че има дървеници в килиите.

"По свободно достъпна информация в Интернет (напр. на сайт www.preventa.bg):
"Ухапванията от дървеници могат да бъдат изключително неприятни и да причинят различни симптоми, включително зачервяване, подуване и сърбеж. Ухапванията от дървеници обикновено се характеризират с малки, червени петна, които могат да сърбят и да причинят подуване или зачервяване. На мястото на ухапването често се появява подутина, която е по-тъмна в центъра. Те никога не са единични, а винаги в група от няколко ухапвания заедно. Симптомите не се появяват веднага, а няколко часа след ухапването. За разлика от ухапванията от комари или бълхи, които са по-разпръснати и произволно разпределени, ухапванията от дървеници обикновено са подредени в линия или група и са концентрирани. Ухапванията от дървеници не са единични, а винаги няколко заедно. Ухапванията от бълхи са концентрирани около глезените, тези от дървеници са разпръснати из цялото тяло. Ухапванията от дървеници предизвикват забавена реакция, за разлика от тези от комари, които веднага сърбят. Около мястото на ухапването от дървеници може да се образува леко подуване, което не е характерно за другите насекоми. Тези насекоми предпочитат кожата, която често е открита по време на сън, като ръцете, краката, врата и гърба. Поради своята предпочитани места за заселване, честите места за ухапвания са обикновено телата, лежали на матраците и около шевове на мебелите. Според проучване, публикувано в J. of Allergy and Clinical Immunology, само около 50% от хората развиват кожни реакции след ухапване от дървеници. Това изследване подчертава, че не всички хора реагират по един и същи начин на ухапванията от тези насекоми. Допълнително, друго изследване, публикувано в A. of Allergy, Asthma & Immunology, потвърждава, че съществуват значителни индивидуални различия в чувствителността към секретите от слюнчените жлези на дървениците. Това обяснява защо в едно семейство често само някои членове имат следи от ухапвания, докато други изобщо не реагират". Според сайта www.otrovi.com: "Ухапванията от дървеници могат да имат дълъг инкубационен период. Видимите признаци (червена, сърбяща подутина) могат да се появят до 10 дни след като първоначално сте били ухапани. Обикновено подутините или обривите се скриват в рамките на една до две седмици. Въпреки това, ако не сте изкоренили проблема чрез унищожаване на вредителите, това неприятно положение може да продължи. Основните симптоми са зачервявания и леки подутини. Най-силно изявен е сърбежът, който задължително придружава тези неприятни ухапвания. При своето ухапване, дървеницата инжектира в кожата на човек огромен коктейл от алергени, които

водят до подуване и сърбеж. Д. се хранят с кръв, тяхното ухапване причинява ужасни сърбежи поради факта, че при ухапване насекомото вкарва в човешкото тяло алергени, от които се получават сърбежите, подутините и зачервяването. Важно е да кажем, че дървениците, за разлика от други паразити, хранещи се с кръв, не пренасят заболявания. Наличието на креватни дървеници определено поставя въпроса за общата хигиена в едно жилище. Веднага изниква мисълта, че дадено място, което има наличие на дървеници, е мръсно или не добре поддържано. За съжаление това не е точно така. Креватните дървеници, точно като хората, предпочитат чисти места за живеене и обитаване. Дори да сте най-големия "чистник", който чисти и хигиенизира дома си всеки ден, пак е възможно да сте жертва на креватни дървеници. Те се крият на възможно най-труднодостъпните места, а именно в матрака, под матрака, зад картини, огледала, рамка на легло, гардероби, нощни шкафчета, спално бельо, кухни от всякакъв вид, зад тапети.

Д. са упорити насекоми. Освен това са приспособени да живеят в тежки условия и екстремни ситуации. Плюс това, те се адаптират към различни видове препарати, които са използвани против тях във времето. Много хора смятат, че хлебарките са най-издръжливите насекоми, но дървениците определено могат да спорят убедително за първото място за най-издръжливи насекоми. Креватните дървеници могат да живеят с месеци без да се хранят. Те се хранят с човешка кръв, но ако няма хора наблизо, ще изчакат търпеливо, докато не се появи някой човек. Креватните дървеници могат да издържат на екстремни температури. Не можете да ги замразите - те могат да оцелеят при температури под точката на замръзване. Освен това, не можете да ги унищожите с топлина, без това да навреди на мебели или дрехи - те не се движат извън дома ви, дори температурата да бъде над 100 градуса. Съществуват нови модели уреди, които създават пара с топлина над 120 градуса, за да може да унищожат дървеници в чисти зони, където употребата на препарати е невъзможна, но цената на тези уреди е много скъпа. Д. нямат "дом". Една от причините, поради които е трудно да се намери повече от една, е липсата на изграждане на големи гнезда. Те не гнездят. Няма да можете да проследите пътя на една дървеница, както например можете да следвате мравки до мравуняк и да убиете цялото семейство. Това е друга причина, поради която дървениците са толкова трудни за унищожаване. Освен това, те снасят множество яйца, които бързо се превръщат в нови гладни за кръв паразити. Д. се размножават с бързи темпове, колкото повече са те, толкова по-трудно е тяхното унищожаване. те могат да се движат в стените, през отворите на пода и тавана. Въпреки това, повечето се разпространяват от едно помещение в друго, когато попаднат върху дрехите, бельото или мебелите на хората. Женските снасят около седем яйца на седмица. Това означава около 250 яйца за цял живот. Излюпването на яйцата се случва за десет дни. След него те преминават през пет етапа на младост, преди да станат възрастни. Този вид паразити са изключително трудни за унищожаване и контрол".

По свободно достъпна в Интернет информация, напр. в сайт <https://newfresh.org>: Скривалищата на дървениците за снасяне на яйца следва да са топли и в близост до човека. Именно за това в домовете те най-често избират: леглата - матраците; детските кошари; диваните, фотьойлите и мебелите за спане и почивка; всякакви цепнатини и пукнатини; и т.н. Д. нямат предпочитание между безупречно чисто пространство или замърсена среда. Щом имат достъп до хранителен ресурс, те могат да живеят навсякъде, затова твърдения, че се привличат от мръсотия и неразтребени неща са просто безпочвени. В тази връзка, безпорядъкът улеснява тези насекоми да се крият и спомага за размножаването им. Идеалната среда за тяхното размножаване и оцеляване е топла и дава достъп до хранене с кръв. Най-често превземат спалните в домовете ни, а устойчивостта им ги прави наистина трудни за прогонване. Натрапниците трябва да получават хранене с кръв от топлокръвни гостоприемници - обикновено хора - за да оцелеят и ще се крият близо до своите източници, докато са готови да се нахранят".

Общодостъпната информация потвърждава изнесените в исковата молба факти, а именно, че (при доказано наличие на дървеници в помещенията) ищецът е получил от ухапванията им обриви и неприятни сърбежи. Както се установи, тези вредители са особено устойчиви и борбата с тях е изключително трудна, което логично обяснява съществуващият с години системен проблем с тях в пенитенциарните заведения на столицата и страната. Този проблем не е свързан непременно с хигиената в помещенията, нито може да бъде преодолян единствено чрез ползване на изпарител, без други мащабни мерки, тъй като очевидно ежесмесното пръскане срещу тези вредители не дава дължимия резултат по пълното им отстраняване. Както се посочи, липсата на посещения на медицинския център на Затвора [населено място] повече от документираните 3 пъти за исковия период не опровергава нито наличието на вредите, нито техните ухапвания, свързани с неприятни обриви и сърбежи.

Коментираният проблем с вредители - дървеници и хлебарки, присъствието на които безспорно силно влошава качеството на живот на пребиваващите в тези помещения лишени от свобода "се сочи в РЕШЕНИЕ № 2963 ОТ 29.01.2025 Г. ПО АДМ. Д. № 4311/2024 Г. НА АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-ГРАД.

Установеният "системен проблем с инсекти като дървеници, при който дезинсекцията не е ефективна" съдът приема за достатъчен да обоснове нарушение на чл. 3, ал. 2, вр., ал. 1 от ЗИНЗС поради липса на активни и ползотворни действия на затворническата администрация в борбата с дървениците, чието доказано наличие води до уронване човешкото достойнство, поражда чувство на страх, незащитеност и малоценност, като е достигнат и прагът на суровост за установяване на нарушение на чл. 3 от ЕКПЧ, респ. чл. 3 от ЗИНЗС, тъй като наложеното наказание "лишаване от свобода" не трябва да е свързано със стрес и трудности с интензитет, надвишаващ неизбежната степен на страдание, присъща на наказанието. Наличието на дървеници в помещенията не е свързано с неизбежната степен на страдание, присъща на наказанието "лишаване от свобода", а безспорно го надхвърля и е в пряка и непосредствена причинно-следствена връзка с недостатъчните усилия на затворническата администрация по справяне с този системен проблем. Наличието му покрива елемент от състава по чл. 3, ал. 2 от ЗИНЗС, а именно други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или поражда чувство на страх, незащитеност или малоценност. Задължението за осигуряване на адекватни условия за изтърпяване на наказанието тежи върху пенитенциарната администрация, респективно същата следва да понесе неблагоприятните последици от неизпълнението му. Не може да се приеме, че наличието на вредители - конкретно дървеници и свързаните с тях неприятни усещания са "необходимо присъщи" на изтърпяването наказание "лишаване от свобода", а.напротив, установява се третиране в отлика от обичайното ежедневие в местата за лишаване от свобода, което принизява човек, показвайки липса на уважение към условията, в които е поставен и неминуемо води до засягане на неговото човешко достойнство, респективно предизвиква чувство на страдание и малоценност, съвкупното въздействие на които достигат прага на суровост за нарушение по чл. 3 от ЕКПЧ, респ. чл. 3 от ЗИНЗС.от подлагане на изтезания или други форми на жестоко,нечовешко или унизително отнасяне или наказание, както в приетата през 1984 година Конвенция против изтезанията и други форми на жестоко нечовешко или унизително отнасяне или наказание, се приема, че терминът "изтезание" означава всяко действие, с което умишлено се причинява силно физическо или психическо страдание или болка на дадено лице, за да се получат от него сведения или признания, за да бъде наказано за действие, което то или трето лице е извършило или в извършването на което е заподозряно, или, за да бъдат сплашвани или принуждавани, когато такава болка или страдание се причиняват от длъжностно лице или е тяхно подстрекателство или явно, или мълчаливо съгласие. Независимо, че няма все още общоприето определение на понятието "жестоко, нечовешко или унизително отношение", съгласно чл. 1, ал. 2 на Декларацията от 1975 г. "Изтезание представлява усложнена умишлена форма на жестоко, нечовешко или унизително отнасяне или наказание". На практика за елементи на това

отношение се приемат следните форми на физическо отнасяне: незаконосъобразни разпити, придружени с физическо насилие; кастрирането; осакатяване на женските полови органи; задържане в килии без осветление; недостатъчно храна или насилствено хранене; подлагане на биомедицински експерименти или даването на наркотици на задържани и затворници и др. В приетите под егидата на ООН през 1993 година Виенска декларация и програма за действие се приема, че изтезанията, чиито последици са унищожаването на човешкото достойнство и разрушаване на възможностите на жертвите да продължат живота и дейността си, са едно от най-отвратителните нарушения на правата на човека. Съгласно Конвенцията против изтезанията и другите форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне, приета от Общото събрание на ООН на 10 декември 1984 год. и ратифицирана у нас с Указ 3384 на Държавния съвет на НРБ на 9 октомври 1986 година,

терминът изтезание означава всяко действие, с което умишлено се причинява болка на дадено лице, за да се получат от него или от трето лице сведения или признания, да бъде то наказано за действие, което то или трето лице е извършило, или в извършването на което е заподозряно, или да бъде то или трето лице сплашвано или принуждавано, или по каквато и да е причина, основаваща се на каквато и да е дискриминация, когато такава болка или страдание се причиняват от длъжностно лице или от друго официално действащо лице, или по негово подстрекателство, или с негово явно или мълчаливо съгласие. В това определение не се включват болката и страданието, които се причиняват единствено от законни санкции и които са присъщи за тези санкции или настъпват случайно от тях. Друго разпространено определение е прието в Т. декларация на Световната Медицинска Асоциация от 1975 год. Според нея изтезанието е съзнателно, систематично или без определена последователност причиняване на физическо или душевно страдание, от едно или повече лица, действащи самостоятелно или по заповед на овластено лице, целящо да принуди друго лице да съобщи информация, да направи признание или с някаква друга цел. „Други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание“ означава всяко действие, с което умишлено се причинява силно физическо или психическо страдание или болка на дадено лице, когато такава болка или страдание се причинява от длъжностно лице или друго официално действащо лице или по негово подстрекателство, или с негово явно или мълчаливо съгласие. В това определение не се включват болката и страданието, които произтичат единствено от законни санкции и които са присъщи на тези санкции или настъпват случайно при тях.

Основно задължение на упражняващия ръководство и контрол върху дейността на местата за лишаване от свобода държавен орган е да следи и да предотвратява всяко унижаване на човешкото достойнство на лицата, чиято лична свобода е ограничена с наложеното им наказание. Според правната доктрина водещи при определянето на съдържанието на понятията „пряка и непосредствена последица“ са теорията за равноценността, според която един факт е причина за резултата, когато, ако този факт е липсвал, то резултатът не би настъпил, и адекватната теория, съгласно която причина са тези условия, които причиняват резултата нормално, типично, адекватно, а не по изключение.

В практиката на Върховния касационен съд, изразена в Решение № 81/27.1.2006 г. по гр.д. № 23/2005 г. на 4 гражданско отделение на ВКС, Решение № 129/25.07.2005 г. по гр.д. № 2439/2003 г. на същото отделение на ВКС и други е възприето разбирането, че „...непосредствени вреди са тези, които по време и място следват противоправния резултат, а преки са тези, обосновават причинната връзка между противоправността на поведението на деликвента и вредите“. е налице причинна връзка по [чл. 4 от ЗОДОВ](#). Преки са само тези вреди, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат, т. е. които са адекватно следствие от увреждането. Непосредствени вреди са тези, които са настъпили по време и място, следващо противоправния резултат. В конкретния случай, вредите, които се претендират са пряка и непосредствена последица от отмяна на заповедта за задържане. Всичко това сочи, че ако не бе издадена заповедта за задържане, той не би претърпял негативни преживявания. Вредата е неблагоприятна последица, която накърнява правната сфера на едно лице. Вредите се делят на

две големи групи: имуществени(материални) вреди и неимуществени (морални) вреди.Имуществените вреди накърняват имуществената сфера на лицата.Това са правото на собственост,ползване,строеж,сервитут,правото на надстройкаване,пристройкаване,подстройкаване,различните субективни права на вземане, наследствени права и т.н.При договорната отговорност се носи отговорност за имуществени вреди. От своя страна,имуществените вреди се делят на претърпени загуби и пропуснати ползи.Претърпяна загуба е онази разлика в имуществото на лицето, която се получава след неизпълнение на задълженията на другата страна по договора и при нея се съпоставя наличното имущество на изправната страна по време на възникването на задължението и наличното имущество на страната след неизпълнението на задължението и тази разлика се нарича претърпяна загуба. Пак в ТР № 1/15.03.2017 година на ВАС е посочено, че делата за обезщетения по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ са искиви производства,те се развиват по правилата на ГПК, доколкото материята не е уредена от АПК, и в тях страните могат да представят всички относими доказателства в подкрепа на твърденията си, да навеждат всякакви доводи в тяхна защита, да правят възражения и да се защитават с всички допустими от закона средства. И. на обезщетението от непозволено увреждане не е и не може да се превърне обаче в средство за неоснователно обогатяване,поради което и съдът,спазвайки принципа на справедливостта и съразмерността, следва да присъди само и единствено такъв размер на обезщетение.

Незаконосъобразно действие, респективно незаконосъобразно бездействие на административен орган или длъжностно лице при или по повод административна дейност могат да бъдат само – фактическо/ материално действие/, което се предприема без правно основание- нормативен или административен акт, бездействие, изразяващо се в неизвършване на фактическо действие, което органът или длъжностното лице са задължени да извършат по силата на закона, бездействие на административен орган или длъжностно лице по негово задължение, произтичащо пряко от нормативен акт. Незаконосъобразно е всяко бездействие, представляващо неизвършване на фактически действия в противоречие с предписано от императивна норма задължение и бездействието е основание за отговорност, когато се изразява в неизпълнение на административни правомощия, възложени по силата на служебно или трудово правоотношение в държавна или общинска администрация. Преценката за наличието на бездействие следва да бъде направена след анализ на нормативно установеното задължение или възможност за действие. Задълженията като дължими фактически действия на конкретния административен орган следва да не са абстрактни, а конкретно регламентирани в Конституцията, в законовите и подзаконовите нормативни актове,за да е възможно да са отграничени, когато тяхното неизпълнение влече последиците на отговорността по чл.1 от ЗОДОВ/ респективно по чл.284 от ЗИНЗС/. Незаконосъобразното действие по смисъла на чл.1 от ЗОДОВ не може да бъде юридическо или правно действие, защото юридическото действие трябва предварително да бъде отменено като административен акт, за да е допустимо сезирането на съда с посоченото основание чл.1 от ЗОДОВ и чл.284 от ЗИНЗС.

Доказа се , че страданията, които е претърпял ищецът вследствие на наличието на дървеници в килиите са пряка е непосредствена последица от бездействието на Затворническата администрация, изразяваща се не предприемане на достатъчно ефикасни действия по обезпаразитяване и борбата с дървениците, които вреди следва да бъдат репарирани. Вредата не е пряка и непосредствена последица от бездействието на длъжностни лица на ответника и не се намира в причинна връзка с него. Преки са само тези вреди, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат,т. е. които са адекватно следствие от увреждането. Непосредствени вреди са тези, които са настъпили по време и място, следващо противоположния резултат/. Не се доказва и наличие на причинна връзка между незаконосъобразното бездействие и твърдените вреди.

При определяне размера на обезщетението съдът намира, че следва да се съобрази с новите Решения на ЕСПЧ по дела, касаещи оплаквания за лоши условия в местата за лишаване от свобода, според които обезщетение, присъдено от националния съд, което се равнява на 4 евро

на ден или на 30% от присъждането на ЕСПЧ при сходни обстоятелства е адекватно и не поставя под съмнение ефективността на производството за обезщетяване на вредите от поставяне в лоши условия на задържане. Едновременно с това в повечето случаи такова обезщетение би било достатъчно, за да обезщети вредите, произтичащи от нарушение на забраната за поставяне в лоши условия на задържане по смисъла на чл. 3 от Конвенцията. С други думи, указанията на Съда в С. относно размера на обезщетението за нарушение на чл. 3 от ЕКПЧ са дадени алтернативно, а не императивно от 4 евро на ден, като съдът следва да прецени пропорционалността на обезщетението и тежестта на претърпените неимуществени вреди при избора между двете алтернативи - 4 евро на ден или на 30% от присъждането на ЕСПЧ при сходни обстоятелства при съобразяване на стандартите на ЕСПЧ по приложението на чл. 3 от Конвенцията, които налагат да бъде взето предвид кумулативното въздействие на условията, при които се изтърпява задържането или наказанието. В случая, претенцията е предявена не само поради наличие на дървеници, а и поради други лоши условия, което следва да бъде съобразено при определяне размера на обезщетението в смисъл, че пълният посочен размер на обезщетения от 4 евро на ден в най-новите Решения на ЕСПЧ е неприложим към настоящия случай. Този размер на обезщетение касае кумулативния ефект от различни аспекти на изтърпяване на наказанието, какъвто настоящият случай не е. С други думи и по аргумент от неизчерпателното изброяване на чл. 3, ал. 2 от ЗИНЗС неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода могат да касаят различни аспекти като липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност. Кумулативно въздействие на множество неблагоприятни аспекти в случая не се твърди и не се установява по делото. При задължение за националния съд да съобрази кумулативния ефект от тези условия и безспорна установеност по делото на само едно от тях - недостатъчна хигиена, свързана с наличието на дървеници, съдът приема, че не следва да присъжда препоръчания от ЕСПЧ стандарт от 4 евро на ден, а алтернативния - 30% от присъждането на ЕСПЧ при сходни обстоятелства/ защото се доказва само наличие на дървеници, но е твърдените други лоши условия. Това е така, тъй като присъденото обезщетение за претърпени неимуществени вреди от едни аспекти на изтърпяване на задържането или наказанието (единствено поради наличие на дървеници) не следва да се превръща в прекомерна санкция за затворническата администрация, която стриктно и при спазване на законовите си задължения и правомощия е осигурила на ищеца изтърпяване на наложеното му наказание при други благоприятни аспекти на тези условия, което също следва да се съобрази при преценката на кумулативното въздействие на тези условия.

Изложеното е основание за съда да определи размер на обезщетението под посочения от ЕСПЧ размер от 4 евро на ден, а именно и в алтернативния вариант от около 30% от присъждането на ЕСПЧ при сходни обстоятелства. В свои решения по дела *B. v. S.*, жалба № 25516/12, Решение по допустимост от 8 юли 2014 г. и *S. and others v. R.*, жалба № 41743/17 и 16 др., Решение по допустимост от 17 март 2020 г., ЕСПЧ приема, че обезщетение в размер на 30% от това, което той би присъдил, е адекватно за компенсирание на вредите от лоши условия за задържане в конкретния случай - в Русия. Съответно за справедлива база за размера на обезщетението се приема между 4 и 5, 3 евро на ден /така *B. vs S.*, жалба 25516/12, решение по допустимост от 08 юли 2014 г.; *Domjan vs H.*, жалба 5433/17, решение от 14 ноември 2017 г./, като посочената база е определена като справедлива за установено задържане в лоши условия в У., при съобразяване на жизнения стандарт за страната. В този смисъл и доколкото според статистически данни на Евростат минималните месечни възнаграждения в България се явяват по-ниски, средно с 40%, то отчитайки жизнения стандарт в България, за справедлив размер би следвало да се счита такъв между 1, 70 евро и 2, 25 евро на ден. В този смисъл е Решение № 1754 от 17.10.2022 г. по адм. д. № 350/2022 г. на Административен съд Пловдив.

Като аналог може да се използва и Решение на ЕСПЧ по жалба № 9835/11.02.2019 г. на Н. П., свързана с условията на изтърпяване на наказанието в Затвора Б. за периода от 17.11.2011 г. до 17.11.2016 г., т.е. 5 години, по която ЕСПЧ е присъдил обезщетение за имуществени вреди в размер на 10 800 евро, или 2160 евро на година, 180 евро на месец, 6 евро на ден). 30 % от 6 евро е 1.8 евро на ден или приблизително 4 лева дневно.

По данни от сайта на Български хелзински комитет с Решение от 21 юли 2020 година по делото Д. А. срещу България, Европейският съд по правата на човека (ЕСПЧ) за пръв път прави оценка на въведените през 2017 г. правни средства за защита срещу нечовешко и унижително отношение, произтичащо от най-ограничителния режим на изтърпяване на наказание в българските затвори - специалният режим, който се налага автоматично на всички осъдени на доживотен затвор по жалба на Д. А., който изтърпява наказание доживотен затвор от 2013 година. За неблагоприятните условия на изтърпяване на наказанието в периода от 2013 г. до м.април 2018 г. националният съд присъжда обезщетение за неимуществени вреди за нарушение на чл. 3 от ЕКПЧ, респ. чл. 3 от ЗИНЗС, в размер на 1000 лв. ЕСПЧ отбелязва, че размерът на присъденото обезщетение - 1000 лв. за нарушение, продължило четири години и половина, е в пъти по-нисък от този, който той е установил в практика си по сходни случаи. Във връзка с това, ЕСПЧ присъжда на жалбоподателя допълнително обезщетение в размер на 6 000 евро. Това обезщетение се равнява приблизително на 3.65 евро на ден (при период от 4 години и половина). С Решение от 4 юни 2020 г., Европейският съд по правата на човека (ЕСПЧ) постановява три осъдителни решения срещу България по делата Ч. и К., Й. и Д. и И. и други (А. nos. 2727/19 and 6 others), образувани по единадесет жалби на лишени от свобода, като по всички намира нарушение на член 3 от Конвенцията за престоя на жалбоподателите в пенитенциарните заведения в различни периоди между 2011 и 2018 г. Присъденото от ЕСПЧ обезщетение е общо 68 600 евро, което също представлява приблизително малко над 6000 евро на човек и потвърждава стандартите на Съда в С..

Съгласно чл. 52 от ЗЗД съдът определя размера на обезщетение по справедливост. Съобразно задължителните указания, дадени в т.ІІ от ППВС № 4/1968 г. понятието "справедливост" по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Справедливият размер на обезвредата следва да почива на обективни критерии и да бъде адекватен от претърпените вреди. Обезщетението трябва е съразмерно с вредите и да отговаря, както на конкретните данни по делото, така и на обществените представи за справедливост. В съдебното производство по присъждане на обезщетение посочените неимуществени вреди следва да намерят материален израз, който законът в нормата на чл. 52 ЗЗД определя "по справедливост", макар неимуществените вреди да нямат стойностно изражение и да не подлежат на аритметично изчисляване.

Настоящият съдебен състав намира, че размерът на обезщетението следва да бъде в размер на 4 лева на ден, наполовина от посочения от ЕСПЧ размер от 4 евро на ден и би бил справедлив за претърпените от ищеца неимуществени вреди от нарушение на чл. 3, ал. 2 от ЗИНЗС, за периода от 18.07.2024 година до 01.12.2024 година, при доказан престой на ищеца в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието поради наличие на дървеници общо за 137 денонощия. За този престой е дължимо обезщетение в размер на 548 лева.

Искът е доказан до този размер и за периода от 18.07.2024 година до 01.12.2024 година, а за периода от 12.06.2024 година до 18.07.2024 и за разликата над този размер до предявения от 30 000 лева следва да бъде отхвърлен.

По иска за заплащане на законната лихва върху обезщетението от предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата .

Задължението за лихва има акцесорен характер и следва съдбата на главното вземане . Предвид частичната основателност на иска за заплащане на обезщетение, то следва да се присъди и законна лихва от датата на предявяване на иска 02.12.2024 година до окончателното изплащане на сумата .

В конкретния случай, ищецът е внесъл следващата се държавна такса в размер на 10 лева, като е представляван от адвокат, който е осъществил безплатно процесуално представителство по реда на чл.38,ал.1,т.2 от Закона за адвокатурата. В чл. 38,ал.1 от Закона за адвокатурата адвокатът или адвокатът от Европейския съюз може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на- лица, които имат право на издръжка, материално затруднени лица, роднини, близки или на друг юрист. В случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати. В чл.36 от Закона за адвокатурата е визирано, че адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на възнаграждение за своя труд.Размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката или адвоката от Европейския съюз и клиента. Този размер трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа, а по аргумент от алинея трета -при липса на договор, по искане на адвоката, адвоката от Европейския съюз или клиента адвокатският съвет определя възнаграждение съгласно Наредбата на Висшия адвокатски съвет.

В конкретния случай, цената на иска е 30 000 лева, като полагащото се възнаграждение съгласн чл.8,ал.1 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с определен материален интерес възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2. От своя страна , съгласно чл.7,ал.2,т.4 от Наредбата- при интерес от 25 000 лева до 100 000 лева - 2650 лева плюс 8 % за горницата над 25 000 лева и полагащото се възнаграждение възлиза на 3050 лева, като съобразно с уважената част от иска на адвоката следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 55,71 лева. Ответникът по иска следва да бъде осъден да заплати на ищеца внесената държавна такса в размер на 10 лева, а в по сметката на АССГ направените разноски за депозит за две експертизи в размер на 800 лева.

Претенцията на ответника по иска за присъждане на юрисконсулбтоско възнагреждение е неоснователна и не подлежи на уважаване, тъй като при частично уважаване на иска не е предвидена възможност за заплащане на ответника на юрисконсултско възнаграждение, поради което такова не следва да му се присъжда. Разпоредбите на чл. 286, ал. 2 и ал. 3 ЗИНЗС, тълкувани в тяхната взаимовръзка, се явяват специални по отношение на общите разпоредби на чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ и чл. 78, ал. 8 ГПК, във връзка с чл. 144 АПК и чл. 143 АПК. Липсата на изрична уредба в ЗИНЗС, която да предвижда отговорност на ищеца за заплащане на юрисконсултско възнаграждение на ответника при пълно или частично отхвърляне на иска/исковете му, означава, че такова не се дължи.

Воден от горното и на основание чл.203 АПК,вр.с чл.284 и сл. от ЗИНЗС, Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА“ – ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА Г. С. Х. ОТ ГР. С. СУМАТА ОТ 548 ЛЕВА, ПРЕДСТАВЛЯВАЩА ОБЕЗЩЕТЕНИЕ ЗА ПРЕТЪРПЕНИ НЕИМУЩЕСТВЕНИ ВРЕДИ ПРИ ИЗТЪРПЯВАНЕ НА НАКАЗАНИЕТО“ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА“В ЗАТВОРНИЧЕСКО ОБЩЕЖИТИЕ“К.“ изразяващи се в поставянето на ищеца в килия с паразити – дървеници за периода от 18.07.2024 година до 01.12.2024 година, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаване на исковата молба-02.12.2024 година до окончателното изплащане на сумата.

ОТХВЪРЛЯ ИСКА НА Г. С. Х. ОТ ГР. С. СРЕЩУ ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ“ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА“-ГР.С. ЗА ЗАПЛАЩАНЕ НА ОБЕЗЩЕТЕНИЕ ЗА ПРЕТЪРПЕНИ ОТ НЕГО НЕИМУЩЕСТВЕНИ ВРЕДИ ВСЛЕДСТВИЕ НА ЛОШИТЕ УСЛОВИЯ В ЗАТВОР Н.

ОБЩЕЖИТИЕ“ К.“ ЗА ПЕРИОДА ОТ 12.06.2024 ГОДИНА ДО 18.07.2024 ГОДИНА И изразяващи се в липса на достатъчна жилищна площ, липса и неосигуряване на питейна вода, годна за пиене, неосигуряване на денонощен достъп до медицински грижи и наличие на лекар, липса на тоалетна при посещение на каре в Затворническото общежитие“К.“ за разликата над 548 лева до предявения размер от 30 000 лева, ведно със законната лихва върху сумата, считано от предявяване на иска 02.12.2024 година до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА“ – ГР. С. ДА ПЛАТИ НА Г. С. Х. ОТ ГР. С. СУМАТА ОТ 10 ЛЕВА- ВЕСЕНА ДЪРЖАВА ТАКСА.

ОСЪЖДА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА“– ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА АДВОКАТ И. И. С. ОТ ГР. С. СУМАТА ОТ 55,71 ЛЕВА- АДВОКАТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.38,АЛ.3 ОТ ЗАКОНА ЗА АДВОКАТУРАТА СЪОБРАЗНО С УВАЖЕНАТА ЧАСТ ОТ ИСКА.

ОСЪЖДА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ“ ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА“– ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ ПО СМЕТКАТА НА АССГ СУМАТА ОТ 800 ЛЕВА- ДЕПОЗИТ ЗА ВЕЩИ ЛИЦА.

ОТХВЪРЛЯ ИСКАНЕТО НА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ“ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА“-ГР. С. ЗА ПРИСЪЖДАНЕ НА ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ТРИЧЛЕНЕН СЪСТАВ НА АСГГ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.285,ал.2 от ЗИНЗС.

СЪДИЯ:

